

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója

I. évfolyam 6. szám

1994. október

Máriához járulunk

Szeptember 25-én fejeződött be a Szűzanya fatimai kegyszobrának több hónapos országjáró útja, amelynek során nemzetünk hódolt a "mennyei fényben" megjelent Mária előtt.

Abban a megtiszteltetésben részesültünk, hogy Zalaegerszegen is köszönthettük a Szent Szűz vándorszobrát, amely a világot járva imára gyűjti össze a hívek millióit. Meggyőző volt az egerszegiek és környékbeliek mély áhítata az ünnepélyes fogadtatástól kezdve a közös imádságokon, szentmiseken, a keresztúti ajtatosságon keresztül egészen a megható búcsúztatásig. Szárnyalt a gyertyás körmenet éneke: "Ave, Ave, Ave Maria!" A Szűzanya iránti szeretet ilyen őszinte áradása meggyőzően és emlékezetesen bizonyította hitünk erejét és szelídségét.

Ezt a hűséget jó érzés volt itthon is tapasztalni a korábbi hetek lengyelországi élményei után. Magával ragadó a lengyelek Mária-tisztelete. Augusztusban kisebb-nagyobb csoportok indulnak útnak Czeszochowa, Lengyelország "lelki fővárosa" felé. A zarándok-patakok hatalmas folyamává egyesülnek a szent helyen, hogy áldozatukat felmutatva kérjék a Szűzanya közbenjárását.

Ebben a nemzeti zarándoklatban már évek óta részt vesznek szervezett magyar csoportok is. Jó volt hallani a lengyel televízió villanásnyi ri-

portjában, hogy az egyik napi 30-35 km-es "penzum" után nem leroskadva lihegtek a fiatalok, hanem esti focimeccsre készültek - a sebtében összeállított magyar "zarándok válogatott" ellen... (Egyik apró jele, hogyan erősödik újra a hagyományos, de megzavart lengyel-magyar barátság.)

Amint a "Fekete Madonna" előtt imádkoztunk, utat kértek a zuhogó esőben érkező zarándokoknak. Tizenhét napot gyalogoltak, és most a Szűzanya elé járulva meghatottan énekelték: "Mária, Lengyelország Királynéja, itt vagyok Nálad, emlékezem, és hű maradok!"

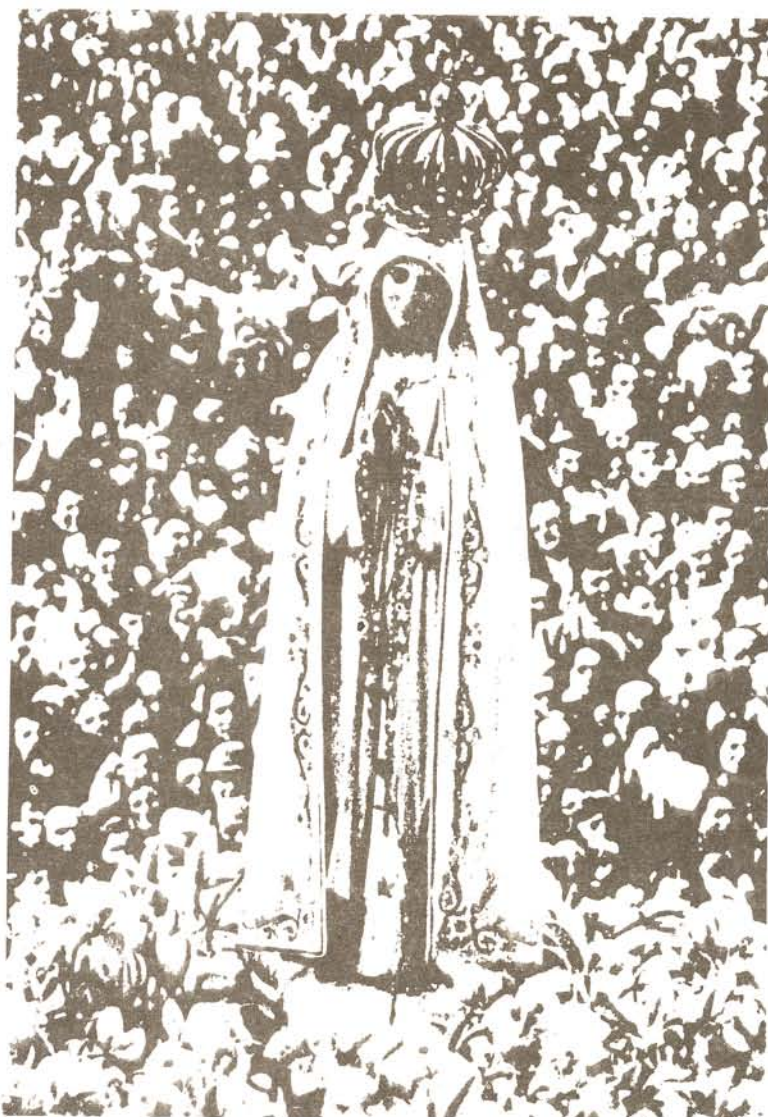
Október 8-án mi is a Szűzanya elé járulunk. Tisztelgünk Égi Édesanyánk előtt, és megköszönjük gondoskodását. Ő minden titkunk ismerője, lelkiismeretünk szava. Máriánál keresünk megértést, menedéket megbántottságunkban, csalódottságunkban, elesettségünkben, s "mikor - Adyt idézve - már minden hit-húr elszakadt". Megértést, vigaszt várunk Tőle, s Ő letörli könnyeinket, erőt ad.

Kérjük közösen a Magyarok Nagyszonyától nemzetünk

lelki felemelését, és fohászodjunk Hozzá, ahogy a Fatimai Jelenések Asszonyához énekeltük:

"Ó, Asszonyunk, Mária, drága jó Anyánk,
Jaj, ne hagyj el, oltalmad terjeszd ki reánk!
Ave, Ave, Ave Maria! Ave, Ave, Ave Maria!"

Mohos István

Aranymise Felsőőrön /Oberwartban/

Ausztriában vendégszerepelt a Mária Magdolna-templom énekkara

A zalaegerszegi Mária Magdolna-templom kórusának történetében először adatott meg, hogy Istent dicsőítő énekekkel az ország határain túl is fölléphessen. A kórus egy fásasztó, sok próbával, szerepléssel teli év méltó befejezéseként két alkalommal is vendégszerepelt Burgenlandban.

Ez év április elején a felsőőri magyaroktól megtisztelő meghívást kaptunk, amelyben plébánosuk, Dr. Galambos Ferenc Iréneusz atya aranymiséjén való közreműködésre kérték fel a kórust. Az énekkar örömmel vállalta a szereplést. Nagy izgalommal, még a megszokottnál is alaposabb próbákkal készülődtünk.

Elérkezett 1994. május 23-a, pünkösdhétfő, az aranymise napja. A jubileumi szentmisére a felsőőri templom altemplomában került sor, amely az ottani magyar misék megszokott helyszíne. 11 órakor felcsendült a pünkösdmiseének - "Szállj szívünkbe nagy Isten" -, Iréneusz atya a koncelebráló papsággal bevonult az oltárhoz, és elkezdődött a jubileumi istentisztelet. A szentmisén énekkarunk többek között Kodály Zoltán: Magyar miséjét énekelte. A jubileumi szentmisével kapcsolatban még egy megtiszteltetés ért bennünket, hiszen az evangélium utáni szentbeszédet Kiss László, a zalaegerszegi Mária Magdolna-plébánia káplánja mondta. Beszédében ismertette a Budapesten született bencés pap-tanár életútját, méltatta 50 éves papi tevékenységét, és köszöntötte aranymiséje alkalmából a felsőőri magyarság, valamint Zalaegerszeg hívő közössége nevében.

A jubileumi szentmise után az ünneplés még nem ért véget, hanem rövid műsorral, köszöntőkkel folytatódott a katolikus templomhoz tartozó kultúrcentrumban. Énekkarunk itt is nagyszerű szerepléssel köszöntötte az aranymisés atyát. A jubileumi ünnepség jó hangulatú agapéval fejeződött be.

A kórus lelkiekben gazdagodva érkezett haza. Köszönetet kell mondanunk a Burgenlandi Magyar Kultúregyesületnek azért az anyagi segítségért, amellyel énekkarunk utazásának költségeit magára vállalta.

Egy hónap elteltével, június 26-án második alkalommal utaztunk Burgenlandba, immár jó ismerősként érkezve meg Alsóőrre /Untervartba/, Galambos atya plébániájára. Mivel ezen a napon volt a helyi sportegyesület fennállásának 30. évfordulója, délelőtt hálaadó szentmisével kezdődött az ottani ünnepség.

Ezen a tábori szentmisén szerepeltünk, majd Órisziget /Siget/ község nagyon jó akusztikájú, ősi, műemlék templomában énekeltünk Isten dicsőségére, a jelenlévő hívek örömeire. A szentmise után Iréneusz atya ismertette a templom történetét, bemutatta a falu nevezetességeit, majd - visszatérve Alsóőrre - a plébánián vendégül látta a kórust. Az alsóőri templom megtekintése után azzal búcsúztunk el Iréneusz atyától, hogy legközelebb Zalaegerszegen találkozunk valamely jeles ünnep alkalmával.

A nap második felében a környék nevezetességeivel ismerkedtünk meg. Idegenvezetőnk a Felsőőrön élő, ám eredetileg szombathelyi születésű Csoknyai Péter volt, aki Burgenland jó ismerője, hiszen nyugdíjba vonulásáig hosszú éveken keresztül a Tartományi Hivatal egyik vezető tisztségviselőjeként tevékenykedett. Az Ő kalauzolásával jártunk többek között Lékán, Máriafalván, Torcsafürdön ill. Felsőlövön; gyarapodva egyúttal - vezetőnk jóvoltából - az említett helységekre vonatkozó történelmi, helytörténeti és néprajzi ismeretekkel.

Köszönjük a jó Istennek és vendéglátóinknak, hogy élményekben gazdagon térhettünk haza, s ezzel az emlékezetes kirándulással fejezhette be a kórus 1993/94. évi egyházzenei szolgálatát.

Tóth György
kántor-karnagy

EGYHÁZZENEI HANGVERSENY

A Mária Magdolna Plébániatemplomban 1994. november 20-án - Krisztus Király vasárnapján - az esti szentmise után /1900-kor/ jótékony célú hangverseny lesz.

Közreműködik:

A szombathelyi JUVENTUS SAVARIENSIS ének- és zenekar.

Művészeti vezető: Rózsa Ferenc karnagy

Műsor:

Mozart: d-moll Missa Brevis

Mozart: Regina Caeli

Pachelbel: Magnificat

A hangverseny után adományokat gyűjtünk a Mindszenty József Hagyományőrző és Ápoló Alapítvány javára. Az ünnepi hangversenyre mindenkit szeretettel várunk.

Dr. Szabó Gyula plébános úr

Plébános Úr, először is engedje meg, hogy 60. születésnapja alkalmából tolmácsoljam az "Ünnepi Harangszó" szerkesztőinek és olvasóinak jókívánságait. Ez adott apropót ahhoz, hogy életéről, munkájáról kérdezzem.

- Hogy a legelején kezdjem: 1934-ben, Csehiben születtem. Édesapám útkaparó volt. Későn érő gyerek lehettem, ugyanis emlékszem, mikor iskolába kerültem, a tanító úr sokszor biztatta édesanyámat, hogy "foglalkozni kell a gyerekekkel, mert egy kicsit buta". Később Panász István, a csehimindszenti esperes - kiváló ifjúságszervező és lelkipásztor - észrevette, hogy mégiscsak van bennem valami. Rengeteget segített nekem, s így a ministrálástól kezdve szinte belenőttem a papi hivatásba.

Először a szombathelyi kisszemináriumba kerültem. Ott érettségiztem 1952-ben, ha ezt annak lehet nevezni, mert államilag nem ismerték el. Onnét Győrbe mentem, a szemináriumba. Sokan voltunk ott is, mint ahogy Szombathelyen is, csodálatos élmény volt az első év. Másodévben Budapestre kerültem.

1957. június 23-án szenteltek pappá, és '58 tavaszán Kovács Sándor püspök úr Szentgotthárdra irányított Brenner János helyére, akit előtte évben, advent harmadik vasárnapján meggyilkoltak. A tettes azóta sem került elő.

- Nem félt Szentgotthárdra menni ilyen körülmények között?

- Nem, mégpedig azért nem, mert már előtte többektől hallottam a püspök úr szándékáról, hogy engem tesz oda, s volt idő arra, hogy elüljön a félelem. 30 hónapig voltam Szentgotthárdon. Igen nagy terület tartozott hozzám, egy biciklit teljesen elszaggattam. 1960 szeptemberében visszahívott a püspök úr, hogy befejezzem a tanulmányaimat. 1961-ben végeztem. Először rövid hat hétre Kenyeribe kerültem, majd Sárváron, Olaszfán, Ostfiasszonyfán helyettesítettem. Aztán Körmenten 5 évig káplánkodtam, onnan kerültem a

szombathelyi főplébániára. 1967-től 11 évet töltöttem ott, majd hegyfalusi plébánosként szintén 11 évet "húztam le". 1989-ben kerültem Zalaegerszegre, ennek most, szeptember 12-én volt öt éve.

- Milyen öt esztendő volt ez?

- Érdekes. Sok minden volt benne: politikai fordulatok, választások... Egerszeg lelkileg sokat alakult és fejlődött. Ez persze nem az én érdemem, mert igen kiváló munkatársaim vannak, én inkább csak katalizátor vagyok. Eredmények? Például az iskolai hitoktatás megindítása, a lelkipásztori munkatársak megszervezése vagy a karitász tevékenység - ezekre jó kedvvel tekintek. Ami viszont kudarc - az a Mindszenty-emléktemplom építésének zsákutcája.

- Nem lehet, hogy ez azért van, mert a templomépítés ebben a városban eleve irreális elképzelés volt?

- Nem tudom, mennyire az. Egerszeg lelkipásztori szempontból elhanyagolt terület. Nem tudjuk, hogy a 65 000 lakosból hány hívő tartozik hozzánk. Mi 20 000-rel számolunk. Kb. ennyi a Kertváros lakóinak a száma is. A 3. templom és plébánia elengedhetetlen a lelkipásztori ellátás fejlődéséhez.

- Nem lehetne fordítva? Tehát először plébániát kialakítani, hogy aztán az ottani plébános szervezze a templomépítést?

- Volt hasonló elképzelés. De a helyzetet felmérve, és tudva, hogy a püspök úr sem tud pénzt ígérni, a feladatra ajánlott Stróber László kilátástalannak találta a megvalósítást. Telek-gondjaink is vannak, elegendő pénz pedig, hacsak a LOTTÓ-n nem nyerünk, nemigen lesz. Egerszegnek van 65 000 lakója, aki itt él, dolgozik, de igazán egerszegi 20 000, ha van közöttük. A többi péntekenként elvonul falura, s csak vasárnap este jön meg. Nagyon helyesek, kedvesek, de még a régi házhoz ragaszkodnak, mint a macska, az új helyhez nem kötődnek.

- Szívderítőbb téma a teológiai tanfolyamé, de a hely korlátai miatt ezt majd egy másik számunkban folytatjuk. Köszönöm a beszélgetést!

A Magyarok Nagyasszonyának tisztelete népünk történetében

Október 8-a, Magyarok Nagyasszonya ünnepe egy történelmi eseményhez kapcsolódik, Szent István királyunk felajánlásához, mellyel országunkat Szűz Mária oltalmába helyezte. A Szent László idejében, nem sokkal István 1083-as szentté avatása előtt íródott Nagy Legenda erről így számol be: "Ez a férfiú /Szent István/ hívő volt, minden cselekedetét teljesen Istennek szentelte, fogadalom s felajánlás útján szüntelen imáiban magát és királyságát az örökszűz Istenanya, Mária gyámsága alá helyezte, kinek tisztelete s dicsősége a magyarok közt oly nevezetes, hogy nyelvükön még a Szűz mennybemenetelének ünnepét is tulajdonnévénél hozzátevéle nélkül csak Királyné napjának emlegetik. És hogy könyörületes oltalmát még inkább elnyerhesse, magában a királyi székvárosban, melyet Fehérvárnak mondanak, ugyanezen örökké Szűz dicsőségére és nevére híres és hatalmas, csodálatos mívű bazilikát kezdett építtetni, a kórus falán tarka vésetekkel, márványlapokból kirakott padlóval."

Hartvik győri püspök Kálmán király /1095-1116/ idejében írott legendájában olvashatjuk, hogy ezt a felajánlást Szent István halálos ágyán megújította: "...kezét és szemét a csillagokra emelve így kiáltott fel: Egek királynője, e világ jeles újjászerezője, végső könyörgéseimben a szentegyházat a püspökökkel - papokkal, az országot a néppel s az urakkal a te oltalmadra bízom, nékik utolsó Istenhozzádot mondva lelkemet a te kezébe ajánlom."

A felajánlás megtörténte mellett szól az is, hogy emléke később sem enyészett el, végigkísérte viharos történelmünket, a nehéz időkben országunk nagyjai éppúgy, mint az egyszerű emberek a Szent Szűzhöz fohászkodtak, hogy tartsa meg az országot, a nemzetet. Itt csak néhány példát emelek ki.

A felajánlás legrégebbi ismert ábrázolása a III. Béla /1172-1196/ és Jób érsek idejében épült esztergomi székesegyház díszkapuján /Porta Speciosa/ volt látható. A kultusz belekerült a liturgiába is. Már egy XIV. századi misekönyvben olvashatjuk a következő imádságot: "Ó, István király, néped apostola, aki halálad előtt égre emelt kezekkel minket Krisztus Anyjára bízta, imádságaid által vezess bennünket Krisztus fenségének látására."

A barokk korban a törökkel való állandó háborúskodás és a katolikus megújulás is hozzájárult a kultusz virágzásához. Vásárhelyi

András ferences szerzetes tollából maradt ránk ez a Szűz Máriát segítségül hívó ének:

Halottaknak megszabadejtője,
Törököknek megnyomorejtője,
Királyoknak jó tanácsadója,
Magyaroknak megoltalmazója.

Pázmány Péter a következőket mondta Boldogasszonyról szóló beszédében: "Abban az országban lakom, melynek Oltalmazó Asszonyává rendelte Szent István király Bóldog Asszonyt, és halála óráján testamentumban hadta nemzetünknek Asszonyunk tiszteletét, kire nézve a mai napig költő pénzünkön a Bóldog Asszony képe körül ama szokott bötükkal, Patrona Hungariae, Magyarország Asszonyának vallyuk a Szent Szüzet."

Amikor pedig a kérések meghallgatásra találtak, nem feledkeztek el az emberek a köszönetről sem. 1692-ben Eszterházy Pál nádor hálából az ország töröktől való felszabadulásáért gyalogos zarándoklatot vezetett Máriazellbe, melyen 11200-an vettek részt. 1693-ban a bécsi Szent István-székesegyházban Lipót király adott hálát az Úrnak, hogy a Magyarok Nagyasszonyának közbenjárására az ország felszabadulását megengedte, és fogadalmat tett a töröktől elpusztított templomok újjáépítésére.

A széles körben elterjedt tisztelet ellenére nem volt külön Magyarok Nagyasszonya ünnep, hanem ez Nagyboldogasszony ünnepének volt sajátos hazai összetevője. 1896-ban, a millennium évében Vaszary Kolos hercegprímás kérésére engedélyezte az ünnepet XIII. Leó pápa október második vasárnapján. X. Piusz helyezte október 8-ra, amikor liturgikus reformjával mentesítette a vasárnapokat a föléjük helyezett ünnepektől. 1980-ban pedig II. János Pál pápa ezen a napon szentelte fel az új magyar kápolnát a Szent Péter-székesegyház altemplomában a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére.

Magyarok Nagyasszonya tisztelete tehát a mai napig fontos része nemcsak a magyarok katolikus kereszténységének, de a magyarságtudatának is. Ezért elődeink példájára kövessük nagy királyunkat, mondjunk köszönetet a Magyarok Nagyasszonyának eddigi közbenjárásáért, melyet érdekünkben tett, és kérjük további segítségét egy szebb jövő reményében.

Szalai Attila
III. éves teológus

Szent István király a Szűzanya oltalmába ajánlja hazánkat

Barokk templomunk északi oldalának középső mellékoltárát díszíti Johann Ignaz Cimbál, osztrák festő freskója, amelyen Szent István felajánlja koronáját Máriának. A festőről a főoltárkép kapcsán már szóltunk előző számunkban, ezért most inkább magáról a festményről álljon itt néhány gondolat.

Mint ismeretes, Cimbál a Mária Magdolna-templomot 1769-70 körül festette ki az akkor is népszerű freskó technikával. A munka nagysága és az a viszonylag rövid idő, ami alatt a képek elkészültek, nyilvánvalóvá teszi, hogy nem egyedül, hanem segítőkkel dolgozott. A freskó ugyanis eleve gyorsan kell, hogy készüljön, hiszen egy-egy részletet addig kell befejezni, amíg a friss, nedves vakolat még nem szárad. Ez persze nagyban befolyásolja a festés módját is. Nincs lehetőség a képek lassú, túlságosan munkaigényes fejlesztésére, hanem tömör, nagyvonalú képi fogalmazásra van szükség. A barokk freskók többségén a részletek csak jelzésszerűen, az összbenyomás hatásosságára törekedve vannak megoldva. Segédek munkájára

utalnak az itt-ott mutatkozó minőségi különbségek is. A Szent István-freskón például a szent térdeplő alakján érezhető elrajzolás - ami az anatómiai ismeretek hiányosságát sejteti - és a kifejezően megoldott fej ellentéte árulkodik arról, hogy bizonyára több ember munkája. A mellékoltároknál Cimbál szakít azzal a barokk idején általános gyakorlattal, hogy a festett építészeti motívumok segítségével, a perspektíva

illuzionisztikus alkalmazásával egybemossa a templom valóságos architektúráját a kép transzcendens terével. Így a néző maga is mintegy átlép a valóságból a képbe. Ezt a módszert csak a főoltáron figyelhetjük meg a Mária Magdolnát ábrázoló festményen. A mellékoltárokon azonban szigorú keretet fest a képek köré, és azok belső tere, kompozíciója sem szerves folytatása a templom terének. A Szent István-freskón tulajdonképpen csak az oltár és az építészeti elemek alulnézeti ábrázolása, perspektivikus rövidülése felel meg a mellékoltárban álló szemlélők nézőpontjának.

Mária alakja az oltárról felszálló tömör, vattaszerű füstgomolyagon trónol, és fogadja az előtte térdelő Szent István alázatos hódolatát. A jelenetet oldalnézetből, alulról látjuk, ami asszimmetrikus kompozíciót eredményez. Ezt hangsúlyozza az a bal oldali alsó sarokból a térdelő alakról kiinduló képzeletbeli spirál, ami a fölötte lebegő angyal mozdulatának átvezetésével a kompozíció csúcspontján elhelyezkedő Máriáig ível. Cimbál a templomom belül

váltakozva használ szimmetrikus háromszögű, illetve asszimmetrikus kompozíciót a fő- és mellékoltárok freskóinál, ezzel is változatos ritmust adva az egymással élénk párbeszédet folytató képeknek.

Kostyál László kutatásainak felhasználásával írta
Frimmel Gyula

Misszió

Minden évben október hó utolsó vasárnapján az egész világon a missziók ügyéért imádkozunk. Ez ad alkalmat arra, hogy most, október hónapban figyelmünket a missziókra fordítsuk.

Ha missziókról hallunk, többnyire távoli földrészek jutnak az eszünkbe, ahol a missziós szerzetesek végzik hittérítő feladatukat. Felvillan előttünk az őserdők világa, az őslakók kunyhóinak képe, sajátos kultúrájuk és az a pap vagy szerzetes, aki vállalja, hogy hazájától távol, idegen földön, a legprimitívebb körülmények között hirdeti Isten ígését.

Mit is jelent ez a szó: misszió?

Egy szóval megmondani nagyon nehéz. Megbízás, küldetés, hivatás. Úgy érzem, hogy e három szó jelentésének összefonásával lehetne legjobban meghatározni a szó tartalmát. Azt a tartalmat, amit az Egyház már kétezer éve gyakorol és napról napra él.

A misszió az Egyházban feladat. Isten kegyelmének, üdvözítő akaratának közvetítése a világban. A küldetés forrása Isten, aki atyai szeretetével hajol le hozzánk, és segíteni akar minket. /Ez a kegyelem./

A Názáreti Jézus, a második isteni személy eljött közénk, és állandóan köztünk akar maradni. Ezért vallja Egyházunk, hogy Jézus messiási küldetését folytatja. E küldetés teszi érthetővé az Egyházat, melynek célja az ember üdvösségének munkálása.

A Szentírás tanúsága:

Az Ószövetségben nincs szó kifejezetten misszióról, különösen nem a mai értelemben.

Izraelnek nem feladata, hogy terjessze vallását a pogány népek között. Ennek ellenére találunk olyan ószövetségi részt, amely jelentős missziós motívumokat hordoz magán. Izraelnek, Isten választott népének kötelessége, hogy az egy igaz Istennek szolgáljon. Kiválasztottsága arra kötelezi, hogy tanúskodjék a többi nép előtt, és arra hivatott, hogy a népek világossága legyen. /Iz 49,6/

A misszió újszövetségi értelmét a Jézus által meghirdetett Isten országának közelsége adja. Jézus művéhez tanítványokat, apostolokat gyűjt, hogy ők is hirdessék Isten szeretetét, jóságát, dicsőségét, és jelül szolgáljanak.

A húsvéti események ismét összegyűjtötték az első "missziós csapatot" - az apostolokat. A Szentlélek pünkösdi kiáradása pedig közösségben megerősítette őket. Ez az Egyház születésnapja, s ettől kezdve a mai napig teljesíti missziós feladatát.

A hívő közösség a Szentlélek erejével tanúsítja, amit Isten Jézus által művelt. Ennek a közösségnek meggyőződése, hogy Isten szeret és üdvözíteni akar minden embert. Ez a meggyőződés pedig arra indítja ezt a közösséget, hogy tanúságot tegyen erről.

Ezáltal lesz tanúja annak az üzenetnek, amely minden emberhez szól. Isten szeretetével minden emberhez el akar érni, de ezt csak akkor teheti meg, ha az emberek hisznek Isten ígéretében, és életükkel teljesen rá is hagyatkoznak.

Gaál Sándor
káplán

A Katolikus Továbbképző Intézet programjai

A KTI családi hétvégét szervez 1994. október 21-23-án. A program pénteken 16 órakor kezdődik, és vasárnap 14 órakor szentmisével fejeződik be. Csak teljes családok vehetnek részt: apa, anya és a 6 éven felüli gyermekek. (Ez módosulhat, ha valamelyik szülő egyedül neveli gyermekeit.)

Kb. 15 család vehet részt a hétvégi programon, amelyet Dr. Bogyay Mária és Dr. Beóthy Tamás S.J. vezet.

Jelentkezési határidő: október 10.

(szállás megrendelhető)

Részvételi díj felnőtteknek: 400 Ft
gyerekeknek: 150 Ft

A KTI képzést szervez bibliaóra-vezetők számára 1994. október 21-én, pénteken ebéd-től október 23-án, vasárnap ebédig.

Hozzájárulási kötség: 1000 Ft

Jelentkezési határidő: október 14.

Cím:

Katolikus Továbbképző Intézet

9701 Szombathely,

Karmelita u. 1.

Pf. 211

Tel.: 94/ 329-712

FÉSŰS ÉVA

Ki a leghasznosabb?

Együtt laktak egy varróasztalkában a tű, a cérna meg az olló. Egyszer a tűt vadonatúj tűpárnába szúrták, és ez a megtiszteltetés úgy a fejébe szállt a kis öltögetőnek, hogy hetykén villogni kezdett:

- Lám, hogy megbecsülnek! Kicsi vagyok, mégsem élhetnek az emberek nélkülem. Én varrom a sok szép ruhát.

Nagyot perdült erre az orsóval a cérna.

- Még mit nem? Hiszen te már régen rozsdás lim-lom leszel, amikor a ruhájakat én még mindig összetartom!

- Csitt-csatt-csitt! - csattant fel az olló.
- Tévedtek mind a ketten! Enyém az elsőség, mert én szabom ki az anyagot, sőt a cérnát is elnyisszantom, ha fölösleges!

- Ejnye! - kiabáltak rá a tű meg a cérna. - Hát akkor ki a leghasznosabb közülünk?

A tű villogott, a cénaorsó pörgött, az olló csattogott haragjában, mégsem tudtak megegyezni. Végül megkérték az öreg stoppolófát, hogy tegyen igazságot. A stoppolófa kidugta a fejét egy harisnya lyukas sarkán, és azt mondta:

- Addig igazán nem dönthetek, amíg nem látom, mit tudtok.

- Hát ide nézz! - Nyisszent fel az olló, s azzal nekiszaladt a kikészített szövetnek. Szépen darabokra szabta, akkor azonban megállt a tudománya, mert mégsem lett ruha a ruha.

Nosza, fogta magát a tű, és szaporán bujkálni kezdett a szövetben. Föl-le bukfencezett, s amikor már jókora utat megtett, kimelegedve nézett hátra:

- Ni, mekkorát szaladtam! Ez csak derék munka?

Igen ám, de akkor derült ki, hogy a cérna nem ment utána! A varró tű hiába szúrkálta össze a szövetet, egymagában haszontalan ugrálást végzett.

- No lám! - kacagott a cérna -, úgy látszik, mégis én vagyok a legnagyobb szükség!

Bújt is volna tüstént a szövetbe, hogy ezt bebizonyítsa, de bizony nem sikerült. A tű nélkül ő sem ment semmire.

Nagyot koppant akkor az öreg stoppolófa, és így szólt:

- Látjátok, milyen ostobaság azon vitatkozni, hogy ki a leghasznosabb! Mindegyikőtök sokat ér a maga módján, de csak egymást megsegítve és egymást megbecsülve tudtok igazán jó munkát végezni.

Elszégylte magát a tű, a cérna meg az olló. Nem is veszekedtek többet, hanem az olló tovább vágott, a cérna a tűvel barátságosan összekapaszkodott, és azóta már nagyon sok szép ruhát megvarrtak együtt, békességben.

Plébániai hírek

- Október hónapban minden este 1/2 6-kor a plébániatemplomban rózsafüzért imádkozunk a Szűzanya tiszteletére.
- A Kálvária-kápolnában október minden keddjén 17 órakor rózsafüzér-ájtatosság, novemberben pedig szentségimádás lesz.
- Október 16-án, vasárnap 10 órakor a Szentatya megválasztásának 16. évfordulója alkalmából megemlékező szentmise lesz a plébániatemplomban.
- Október 30-án Missziós vasárnap, amikor a perselygyűjtés a missziók javára történik.
- Horváth István Sándor, aki pappá szentelése után az "Ünnepi Harangszó" olvasóinak is bemutatkozott, a letenyei Szentháromság-templomba került káplánnak.

Nyári élmények

Plébániánkon már nem is képzelhető el úgy a nyári vakáció, hogy az ifjúsági csoport ne menne közös kirándulásra. Így volt ez az idén is, amikor egy kis falut, Bükkszentkeresztet választottuk ki táborozásunk színhelyéül.

Egy ilyen komoly tábor azonban sok előkészületet igényel. Már jóval nyár előtt külön brigádokat alkottunk a szükséges feladatok elvégzésére. Pl.: konyhabrigád, táborépítő brigád, programszervező, játékszervező brigád stb.

Augusztus 2-án utaztunk el majdnem 50-en. Ez a tábor egyúttal lelkigyakorlat is volt. Az első három napot imádságban, elmélkedéssel töltöttük. A lelkigyakorlatot a Bükkszentkeresztben élő Szent Ferenc Kistestvérei - szerzetesközösség tartotta. A téma három napra elosztva: Atya - Fiú - Szentlélek. Az elmélkedések és utána a csoportos megbeszélések jó alkalmat biztosítottak arra, hogy lélekben gazdagodjunk, és emellett hitünk ismeretében is előbbre jutottunk.

A lelkigyakorlat utáni napokon ismerkedtünk a környék szépségeivel. Napi 20-30 km-t túráztunk. Néhány emlékezetes élményünk: Lillafüred, a Szalajka völgye, Háromkő, Látókövek, Miskolc-Tapolca, a barlangfürdő. Természetesen nem hiányzott a játék és a jókedv sem, ami egész végig elkísért bennünket.

Ifj. Csértán Ferenc - Ravadics Roland

A hittantáboroknak már hagyománya van a plébániánkhöz tartozó hittanos gyerekek körében. Ezen a nyáron is Kávás adott otthont a táborozóknak, kétszer egy hetes turnusokban. Egy hét egy hitoktatóé, aki tanítványai közül választja ki azt a harminc gyereket,

akik egy hetet tölthetnek el a táborban. Jó alkalom ez a hét arra, hogy a gyerekek még jobban megismerjék egymást, jó alkalom, hogy gyerek és hitoktatója között még szeretetteljesebb kapcsolat alakuljon ki. Mert ez az egy hét a szeretetre épül. Nem tanulás, hittanóra, hanem alkalom arra, hogy a gyerekek megélik azt, amit hittanórákon tanultak.

A június 4-10-ig tartó második héten 8 felnőtt és 30 gyerek töltött egy csodálatos, élményekben és szeretetben gazdag hetet Káváson. Minden napnak megvolt a mottója, amely a "Miatyánk..." egy-egy sorára épült. Játékok, túrák, vetélkedők gazdagították a mindennapi programot. Mégis úgy érzem, a gyerekek legnagyobb és legszebb élményei a Stróber László atya vezetésével bemutatott szentmisék voltak, amelyekben az örömhír nap mint nap megelevenedett a gyerekek által. Az evangélium elhangzása után minden nap egy kis csoport eljátszotta, bemutatta, amit hallottunk: Zakeus, a vámos, az irgalmas samaritanus, a tékozló fiú története kelt életre. Egy hét elmúltával úgy tűnt, az idő túl rövid volt, de gazdagabbak lettünk felejthetetlen lelki élményekkel és a keresztyén szeretet gyakorlásában szerzett tapasztalatokkal.

Szeretnék köszönetet mondani azoknak a felnőtteknek, főiskolásoknak, akik segítettek nekünk, velünk voltak, akik nélkül nem valósulhat meg egyetlen nyári hittantábor sem. Kérjük Istent, hogy segítségükkel még több gyerek lehessen részese a hittantáboroknak 1995 nyarán.

Nátrán Józsefné

Könyvajánlat

Nyíri Tamás:	Alapvető etika
Piet Van Breemen SJ:	Mint megtört kenyér
Jan Dobraczynski:	József, az ács
Klemm Nándor:	Keresztes Szent János életrajza
Pierre Lefèvre:	Tanít az élet
L. J. Suenens:	Új Pünkösöd?

A könyvek megvásárolhatók:

Zalaegerszeg, Ady út 58.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna
Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.
Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő: Mohos István
Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula
Szerkesztőség és a kiadó címe:
Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.
Pf.: 91. 8901 Tel.:312-157
Tipográfia: Frimmel Gyula
Szedés: Galambos Cecília
Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.
Vezető: Gyórfy Zoltán